

LBRIS

We know
books

Gabriel Timoceanu

Random

poemele gării de est

CU O POSTFAȚĂ DE
ȘERBAN FOARȚĂ

DESENE DE
DANIEL URSACHE

ARANCA
TOTINA, MMXXIII

Cuprins

[Tu căzând, eu căzând]	5
[Toți prietenii mei]	6
[De când nu te mai iubesc]	7
[Sunt cel mai frumos din satul acesta]	8
[Am oprit motoarele]	9
Dimitrie	10
[Viața-i pe undeva pe afară]	12
[chiar îmi părea meschin]	14
[Când nu mai e]	16
[Ce să-ți mai spun]	18
[Tot despre tine scriu]	19
[Acum cântă Miles]	20
[<i>Dave Brubeck — Take Five</i>]	21
[Dintr-o pasăre de tablă]	22
Apa cailor	24
[N-am mai băut multă vreme]	26
[Sunt cel mai tânăr azi]	27
[Cu tine nu se poate nimic]	28
Palid poem	30
[Tu supărată, cu buza]	32
[La capătul somnului stau]	33
[Dragostea noastră e]	34

[Viile în care am tot lucrat]	35
[Doamne, cum de-i crescură]	36
[A mai venit încă o toamnă]	37
[Stau de șapte moarte].....	38
Random	40
[Draga mea. îți scriu acum]	42
Omul și zarea	43
[Scriu patru pagini pe zi]	44
[Noi ne-am întâlnit în pragul]	45
[Valuri mari de grâu]	46
[Eu te-auzeam]	48
Poem frumos.....	50
[Dragostea mea, tu ești]	51
[Sunt condamnat la zile]	52
[Pe atunci jucam]	53
[Mi-aș mai aprinde o țigare]	54
[Nu ne-ajung nopțile să]	55
[Bineînțeles că nu pricepem nimic]	56
[Iubita mea avea]	57
[Târziu și băut am ajuns].....	58
[Se făcuse ziuă]	59
[De unde ne-om fi iubit]	60
[Am sărit de cincințanta]	62
[Draga mea]	64
Postfață	LXVII

Tu căzând, eu căzând
Desprinși din poalele lui
Dumnezeu
Agățați de-un același
Cuvânt care a fost
La început.

Cozi de foc
Purtăm după noi
ca păunii
copiii se bucură văzându ne
după cum
mai târziu, sub porticuri
se vor săruta
prin poeme

Toți prietenii mei
Au cam plecat,
Părinții, verii, unchi
Mătuși.
Sunt rămas
Soldat prost
În derizoriul, pe care,
Cu gemete de se aud,
Precis, dincolo,
Încerc să-l fac
Viețuibil.
Nu-mi iese,
În fiecare seară constat.
Soldat,
Ridică-te,
Răpănosule,
Mai ai puțin !

De când nu te mai iubesc
Stau pradă
Maidanezilor pe stradă
Un ceas ieftin de perete
Cu cracii lui morți
Fără inima de doi poli
Varta sau Duracell.
Stau așa, ca un tâmpit,
Cum era în bancu' ăla
Fără laptop sau telefon.
Sigur, câinii nu mușcă
Așa ceva
Cât or fi ei de maidanezi
Deși, pe vremuri, tot astfel, l-am
Găsit pe Dero, poetul,
Mușcat de câini în
Parc la Lacto
Astăzi Mcdonalds
În fine, nu mai e Dero
Chestia-i cu noi viețașii
Suntem morți toți
Cei care
Nu te iubim.

Sunt cel mai frumos din satul acesta
Are trei străzi
Pe care umblă cu țâțele goale
Iubirea

Poarta-i deschisă
Ea trece, nu-și știe casa.

Cu zbicu', pitit după pruni
Dau roată să-i ies înaintea.

Ea trece, mă calcă-n picioare
Cuminte.

Am oprit motoarele
liniștea aceea
am scos cheia din contact
deși puteam foarte bine s-o las
știam că nu voi mai porni
niciodată
această dragoste.